

Temanummer
om hoppet

Teemanumero
toivosta

KONTAKTI

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKOON SEURAKUNTALEHTI

nr 4 nro • 2022

*God
advents-
och
jultid!*

*Hyvää
adventti-
ja joulu-
aikaa!*

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingsspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Tanja Kakko diakoniassistent / diakonia-assistentti
050-413 8814 tanja.kakko@evl.fi

Diakonimottagning / Diakoniavastaanotto

Birgitta Lindell
Tanja Kakko
Endast enligt överenskommelse /
Ainostaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbete - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström

040-749 3707
susann.skold-qvarnstrom@evl.fi

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

☎ 09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lövkvist informationssekreterare / tiedotussihteeri
09-22 190 311 susanne.lovkvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12

Seija Korhonen ekonomichef / talouspäällikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautaustöytä- ja kiinteistötyöntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi

Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.

Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
Pämbild • Kansikuva: Noora-Elina Nylund

Layout: Ekenäs TypoGraf/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2022

Julförberedelser

Det känns i år extra svårt att tro på att julen blir en fridens och fredens högtid. Frid betyder ju ett tillstånd av harmoni och ordning, och fred att stridande parter kommit överens. Många är i allmänhet störda av konflikter ute i världen och i år i synnerhet av Ukraina konflikten. Men vi måste fira jul utan en tillfredställande känsla av att problemen ute i världen löser sig.

I kristider har människor i alla tider fått lära sig att leva så bra som möjligt trots att omständigheterna varit hotfulla. Vi får öva oss i att för en tid utestänga sådant som stör oss som vi ändå inte kan påverka. Julfriden kan

komma till oss oberoende av om det stormar runt omkring oss. Själv har jag fått lära mig att stänga ut information som ger mig ångest i svåra tider, och fokusera på det som är bra. På samma sätt får vi tänka när det gäller höga elpriser, dyrare mat och dyrare gåvor.

Det är faktiskt hälsosamt att nöja sig med mindre och vara tacksam för det man har råd med. I bästa fall kan allt detta leda till att vi plössligt får upp ögonen på hur stor gåva den nyfödde Frälsaren är för oss. Då får vi koncentrera oss på det han vill säga och på den frid han kan ge trots omständigheterna. Då kan vi också se på varandra på ett nytt sätt och sätta värde på våra nära och kära, och vara uppriktigt glada för att vi har dem.

Julförberedelserna är viktiga också i år, fast de blir annorlunda till sin natur. Lycka till med julfriden i ditt inre trots omständigheterna! ☐

Jouluvalmisteluita

Tänä vuonna tuntuu erityisen vaikealta uskoa, että joulusta tulee rauhan juhla. Rauhahan tarkoittaa harmonian ja järjestyksen tilaa ja sitä, että riitelevät osapuolet ovat päässeet sopimukseen. Maailman konfliktit yleensäkin rikkovat monen rauhaa, ja tänä vuonna varsinkin Ukrainan konflikti. Mutta meidän täytyy viettää joulua ilman, että saamme sitä tyydyttävää tunnetta, että maailman ongelmat ratkeavat.

Kriisiaikoina ovat ihmiset aina saaneet oppia elämään niin hyvää elämää kuin mahdollista, huolimatta siitä, että

olosuhteet ovat olleet uhkaavia. Saamme harjoitella sitä, että suljemme ulkopuolellemme sellaisen, joka häiritsee meitä ja johon emme pysty vaikuttamaan. Joulurauha voi saavuttaa meidät siitä huolimatta, että ympärillämme myrskyää. Itse olen saanut oppia sulkemaan ulkopuolelleni informaatiota, joka tuottaa minulle ahdistusta vaikeina aikoina, ja keskittyä siihen, mikä on hyvin. Samalla tavoin saamme ajatella, kun on kysymys korkeista sähkönhinnoista, kalliimmasta ruuasta ja kalliimmista lahjoista. On todella terveellistä tyytyä vähempään ja olla kiitollinen siitä, mihin on varaa.

Parhaassa tapauksessa tämä voi johtaa siihen, että yhtäkkiä saamme silmämme auki näkemään, kuinka suuri lahja vastasyntynyt Vapahtaja on meille. Silloin saamme keskittyä siihen, mitä hän haluaa sanoa ja siihen rauhaan, minkä hän voi antaa olosuhteista huolimatta. Silloin voimme myös katsoa toisiamme uudella tavalla ja arvostaa läheisiä ja rakkaitamme, ja olla aidosti onnellisia siitä, että meillä on heidät.

Jouluvalmistelut ovat tärkeitä myös tänä vuonna, vaikka niistä tulee toisenlaiset luonteeltaan. Onnea joulurauhalle sisälläsi olosuhteista huolimatta! ☐

Dottern och sjökaptenen

Förra veckan var jag på bio. Tillsammans med min hustru såg jag Klaus Härös nya film "Min käre sjöman", som handlar om relationerna mellan en gammal sjökapten, hans dotter samt hans nya kärlek.

Sjökaptenen är svårt sjuk och dottern har offrat sitt eget liv för att ta hand om sin pappa. Ett moln av oförstånd, bitterhet, stumhet och trötthet hänger omkring fadern och dottern. Den nya kärleken slår sprickor i molnet, men lyfter samtidigt fram allt det, som under flera årtionden har hindrat fadern och dottern från att hitta varandra.

Filmens tema kan tolkas på många olika sätt. Det kan variera beroende på vem som tittar på filmen. För mig, handlar filmen framför allt om hopp och försoning. När

filmerna börjar, finns det just inget hopp i huvudpersonernas liv. Världen omkring dem är, bokstavligen, grå och regnig. Personerna andas och existerar, men de lever inte. Sådant är livet utan hopp. Under filmens gång, får personerna öva på att se sina liv ur nya perspektiv. De får också öva på, att se världen ur någon annans synvinkel. Filmens budskap för mig, är att ingen av oss är perfekt, men det är bra så.

Vi gör misstag, som orsakar utmaningar och svårigheter i vårt och andras liv. Det borde inte vara så, men det är verkligheten. Det viktiga är, att vi förstår vad vi har

Tytär ja merikapteeni

Viime viikolla kävin elokuvissa. Olimme vaimoni kanssa katsomassa Klaus Härön uuden elokuvan "Rakkaani merikapteeni", joka kertoo vanhan merikapteenin, hänen tyttärensä, ja hänen uuden rakkautensa välisistä suhteista.

Merikapteeni on vakavasti sairas ja hänen tyttärensä on uhrannut oman elämänsä, jotta voisi hoitaa isäänsä. Ymmärtämättömyyden, katkeruuden, mykkyyn ja väsymyksen pilvi roikkuu isän ja tyttären ympärillä. Uusi rakkaus saa aikaan murtumia tuohon pilveen, mutta nostaa samalla esiin kaiken sen, mikä vuosikymmenien ajan, on estänyt isää ja tytärtä löytämästä toisiaan.

Elokuvan sanomasta voidaan olla montaa mieltä. Se voi vaihdella katsojan mukaan. Minusta elokuva käsittelee ennen kaikkea toivoa ja sovitusta. Kun elokuva alkaa, ei päähenkilöiden elämässä juuri toivoa löydy. Maailma heidän ympärillään on, kirjaimellisesti, harmaa ja sateinen. Henkilöt hengittävät ja ovat olemassa, mutta he eivät ole elossa. Sellaista on elämä ilman toivoa. Elokuvan kuluessa, henkilöt saavat harjoitella katsomaan elämäänsä uudesta näkökulmasta. He saavat myös harjoitella näkemään maailman toisen ihmisen silmin. Elokuvan viesti minulle on, että kukaan meistä ei ole täydellinen, mutta niin on hyvä.

Teemme virheitä, jotka aiheuttavat haasteita ja vaikeuksia elämässämme ja toisten elämässä. Niin ei pitäisi olla, mutta se on todellisuutta. Se mikä on tärkeää, on että ymmärrämme mitä olemme aiheuttaneet ja että olemme valmiita tekemään parannuksen, pyytämään anteeksi, antamaan anteeksi muille ja itsellemme, ja jatkaamaan matkaa eteenpäin. Sovitus ja toivo. Elää toivossa on kuin elää aurinkoisena päivänä, kun sumu ja sade on poissa, ja maailma on kirkas ja kaunis – kuten elokuvan viimeisessä kuvassa.

Kristittyinä meillä on mahdollisuus elää toivossa ja sovituksessa. Jeesus kuoli puolestamme ristillä ja nousi kuolleista, jotta tämä olisi meille mahdollista. Se vaatii meiltä ainoastaan sitä, että otamme vastaan Jumalan armon. Hän rakastaa meitä, Hän armahtaa meidät. Hän on elämä ja toivo. □

orsakat och att vi är redo att göra en förbättring, att be om förlåtelse, att förlåta andra och oss själva, och gå vidare. Försoning och hopp. Att leva i hoppet är som att leva en solig dag, då dimman och regnet är borta, och världen ser klar och vacker ut – som i filmens sista bild.

Såsom kristna har vi möjlighet att leva i hopp och försoning. Jesus dog på korset och uppstod från de döda, för att vi skulle kunna nå detta. Det enda som krävs av oss, är att vi tar emot Guds nåd i våra liv. Han älskar oss. Han försonar oss. Han är vårt liv och hopp. □

TOIVO ON TOTTA

Teksti/Text: Hilka Olkinuora

”Meidät on pelastettu, se on varma toivomme. Mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei enää ole toivo. Kukapa toivoo sellaista, jonka jo näkee. Jos siis toivomme jotakin, mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti. Myös Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja,” pohtii Paavali kirjeessään roomalaisille – ja antaa myös parhaat ohjeet meidänkin aikaamme: ”Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä.”

Toivo on ytimeltään kaikkea järkeä uhmaava: ”Mä toivon vaan, vaikk’ ei ois toivoa ollenkaan” laulamme virressä. Silti se ei ole järjenvastaista. Toivo on myös tahtomista ja toivotyö todellista työtä.

Sitkeys, sisäinen kestävyys eli nyt niin muodikas resilienssi herää, kun toivosta tekee tiukkaa. Suurelle osalle suomalaisista se on tekemistä: toimeentumista, arjen askareita, metsään menemistä. Monelle se on myös mielen vahvistusta: mietintää, lukemista, rukoilemista. Toivoa voi etsiä ja edistää, luoda ja löytää monin tavoin.

Toivoon tarvitsemme toisiamme. Kuilun reunalla on hyvä nostaa katseen syvyydestä lähimmäiseen ihmiseen, opetella auttamaan mutta myös pyytämään ja vastaanottamaan apua. Yksin ei ole vahva. Kriisityössä puhutaankin arkunkantajista: Koska meitä kuollessamme kantaa kuusi ihmistä, eikö meillä vielä suuremmalla syyllä pitäisi jo eläessämme olla ne kantajat.

Toivo ei ole vain asennepuhetta, hyväuskoisuutta tai itsesuggestiota. Se on eloonjäämisvoima.

Elämää sanottiin ennen toiviomatkaksi. Se sisältää ajatuksen taivastoivosta, ikuisesta elämästä, rakkauden jälleennäkemisen toivosta. Sillä matkalla kirkkaimpia soihtuja ja vakaimpia majakoita ovat ne ihmiset, jotka jakavat toivonsa kanssamme.

Toivo on taivaallinen lahja ja ihmisen uljouden ja rohkeuden osoitus. Se elää vielä silloinkin, kun sen synonyymiksi usein luultu luottamus on kulutettu loppuun. Se on täydellisyyden rohkaiseva hipaisu tässä epätäydellisessä maailmassa. Se vastaa silloinkin, kun kysymykset ovat palaneet karrelle. Se kertoo, että emme elä emmekä ole eläneet turhaan.

”Niin pysyvät nämä kolme, usko, toivo ja rakkaus.” □

Planeetta. Pandemia. Putin. Mihin katsonkin, mitä teenkin, toivottomalta tuntuu. Toivo on muuttunut uhanalaiseksi lajiksi, katoavaksi luonnonvaraksi. Sen mukana on menossa paljon muutakin: ilo, luottamus, uskallus. Onneksi onkin meneillään myös kadonneen toivon metsästy. ”Toivo trendaa”, sanotaan. Miten saada toivo talteen, turvaan ja tueksi juuri tähän omaan ainutkertaiseen elämään, tässä ja nyt?

DET FINNS HOPP

Planeten. Pandemi. Putin. Vad jag än gör, känns det hopplöst. Hoppet har blivit en utrotningshotad art, känns det som. Med det försvinner mycket annat: glädje, tillit och mod. Lyckligtvis har det uppstått en motrörelse. Det har blivit trendigt att hoppas. Hur skall vi få hoppet tillbaka som stöd och trygghet här och nu?

”I hoppet är vi räddade. Men ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp; vem hoppas på det han redan ser? Men vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt. På samma sätt stöder Anden oss i vår svaghet,” resonerar Paulus i sitt brev till romarna – och ger i samma veva råd som gäller än idag: ”Gläd er i hoppet, var uthålliga i lidandet och ihärdiga med bönen.”

Till sitt väsen trotsar hoppet verkligheten: ”Du ser att jag inte orkar förtvivla och hoppas mer,” sjunger vi. Men irrationellt är hoppet inte. Det gäller också att vilja och att välja att hoppas.

Uthålligheten, den inre styrkan, den nu så moderna resiliensens vaknar då hoppet håller på att försvinna. För merparten av finländarna betyder det att ta till praktiskt arbete, trygga vardagsrutiner och skogsvandringar. Många övar även sin mentala styrka med meditation, läsning, bön. Du kan söka och skapa, finna och främja hoppet på många olika sätt.

Vi behöver varandra för att kunna leva ett hoppfullt liv. Vid branten skall vi lyfta blicken från stupet till vår medmänniska, lära oss både att hjälpa, be om och ta emot hjälp. Ensam är inte stark. Inom krisarbetet finns ett begrepp som heter kistbärare. Om vi efter döden behöver ha sex bärare, behöver vi ännu mer ha bärare medan vi lever och behöver stöd.

Hoppet är inte bara attitydprat, godtrogenhet eller självsuggestion. Det är en överlevnadskraft.

På finska kallades livet förr ”toiviomatka”, valfärd. Det innebär hoppet om himmelen, det eviga livet, återseendet av våra kära. De bäst lysande facklorna och tryggaste fyrarna längs den stigen är människor som delar sitt hopp med oss.

Hoppet är en himmelsk gåva och ett bevis på människans integritet och mod. Det lever också efter att tilliten, ofta utsedd till dess synonym, har tjänat ut. Det är fullkomlighetens lyftande beröring i denna ofullkomlighetens värld. Det stöder ännu när frågorna har slutat att ställas. Det ger oss en förvisning om att vi inte lever och inte har levt förgäves.

”Nu består dessa tre, tro, hopp och kärlek.” □

Frid OCH försöning

De flesta av oss har upplevt medmänniskor som gör vårt eller någon annans liv besvärligt. Antingen med avsikt eller helt oavsiktligt. Det kan bero på intern konkurrens, prestige, maktmissbruk, olikheter i målsättning och ambitionsnivå eller på politisk eller religiös övertygelse. Även skillnader i uppföstran, social bakgrund, attityd och stilkänsla kan skapa friktion som försvårar ett harmoniskt umgänge.

Pandemin har delvis påverkat många arbetsmiljö. Umgänget på arbetsplatserna har förändrats för dem som har fått vänja sig vid distansarbete. För en del är det en lättnad att slippa se sina antagonister dagligen. Men även möjligheterna att reda ut konfliktsituationer och missförstånd kan kompliceras då man inte kunnat mötas öga mot öga.

Sådana svårigheter har alltid förekommit. De tröttar ut alla parter. Redan för tusentals år sedan beskrevs vandan så här: "Hur länge skall tankarna

mala, mitt hjärta ängslas dag efter dag? Hur länge skall min fiende triumfera?" (Psaltaren 13:3)

Man kan jämföra sammanstötningarna med hur det går då man med gräsklipparen stöter på en uppstickande bergsklack eller stenbumling i gräsmattan. Det smäller till och slår lite gnistor. En medmänniska kan också bli till en så kallad "stötesten" i vardagslunken.

Hur gör vi då?

Bergsklacken eller stenbumlingen är

vanligen lika orubblig som den medmänniska som vållar bekymmer. Det är helt onödigt att bli arg varje gång man stöter på ett oöverstigit hinder.

Varför inte lämna gräsmattan närmast berget eller stenen oklippt? Man kan kanske kratta ihop löv och klippt gräs omkring eller över hindret. Om några år har det bildats ett lager mull omkring det stället. I bästa fall kommer några vilda ängsblommor att spridas dit. Gräsmattan kan rentav bli en äng just här.

Rauha JA sovinto

Useimmat meistä ovat kokeneet ihmisiä, jotka tekevät elämästämme tai jonkun toisen elämästä vaikeaa. Joko tarkoituksella tai täysin tahattomasti. Se voi johtua sisäisestä kilpailusta, arvovallasta, vallanhimosta, vallan väärinkäytöstä tai poliittisten tai uskonnollisten vakaumusten eroista. Jopa erot kasvatuksessa, sosiaalisessa taustassa, asenteissa ja tyylijussa voivat aiheuttaa kitkaa, joka vaikeuttaa harmonista kanssakäymistä.

Pandemia on vaikuttanut osittain monien ihmisten työympäristöön. Etätöihin tottuneille työpaikoilla oleminen on muuttunut. Joillekin on helpotus, ettei heidän tarvitse nähdä päivittäin niitä, joiden kanssa heillä on erimielisyyksiä. Mutta myös mahdollisuudet selvittää konfliktitilanteet ja väärinkäsitykset voivat olla monimutkaisia, kun emme ole voineet tavata kasvotusten.

Tällaisia vaikeuksia on aina ollut. Ne väsyttävät kaikkia osapuolia. Jo tuhansia vuosia sitten tuskaa kuvailtiin näin: "Kuinka kauan huolet painavat mieltäni ja sydäntäni jäytää tuska? Kuinka kauan viholliseni ovat voitollani?" (Psalmi 13:3)

Voit verrata törmäyksiä siihen, miten ruohonleikkurilla törmäät kallioperään tai lohkareen nurmikolla. Se kolahtaa ja kipinöi hieman. Myös lähimmäisestä voi tulla niin sanottu "kompastuskivi" jokapäiväisessä elämässä. Mitä tehdä?

Lohkare tai kiintokallio on yleensä yhtä luja kuin se, joka aiheuttaa ongelmia. On täysin tarpeetonta suuttua joka kerta, kun kohtaat ylitsepäasevämmän esteen.

Mikset jätä kalliota tai kiveä lähinnä olevaa nurmikoita leikkaamatta? Voit ehkä haravoida lehtiä ja leikata ruohoa esteen ympärille tai peitoksi. Muutamassa vuodessa paikan ympärille on muodostunut multaa. Parhaimmillaan siellä leviää villiniityn kukkia. Nurmikosta voi tulla täällä jopa niitty.

Kanske också friktionen med en kollega kan minimeras på motsvarande sätt? Samarbetet kan inskränkas till långsiktigare men konstruktivt umgänge. Likasom hela gräsmattan inte behöver lida av att en liten fläck lämnas oklippt ska en större gemenskap inte behöva lida av ett begränsat, nödvändigt men svårt samarbete. På lite avstånd ser bergsklacken eller stenbumlingen i gräsmattan ändå bra ut och gräsklipparens ilska

känsns bara obefogad. Umgänget med en meningsmotståndare kan också neutraliseras genom att identifiera avgränsade konflikter som kan lämnas obehandlade. Upprepade konfrontationer som inte leder till samförstånd är slöseri med tid och energi. Det är knappast heller möjligt att lösa konflikter genom att försöka förändra våra antagonister. Det är lika fåfängt som att försöka avlägsna en bergsklack ur gräsmattan

med en gräsklippare. Det blir bara gnistor och vårt eget maskineri slits.

KRITISK GRANSKNING

Det är värt att minnas att våra små vardagskonflikter sällan handlar om att bekämpa ondskan i världen. Vi kan därför spara på krutet i vardagen utan att därmed ge upp inför hat, förtryck, våld och förstörelse i världen.

käsitlemättä. Toistuvat yhteenotot, jotka eivät johda yhteisymmärrykseen, ovat ajan ja energian hukkaa. Sitä paitsi lienee tuskin edes mahdollista ratkaista konflikteja yrittämällä muuttaa vastustajiamme. Se on yhtä turhaa kuin yrittää irrottaa nurmikön peruskallio ruohonleikkurilla. Tulee vain kipinöitä ja oma koneistomme kuluu.

KRIITTINEN ARVIOINTI

On syytä muistaa, että pienet arjen konfliktimme harvoin liittyvät taisteluun maailman pahuutta vastaan. Näin ollen voimme säästää ruutiamme jokapäiväisessä elämässämme antamatta kuitenkaan periksi maailmassa vallitsevan vihan, sorron, väkivallan ja tuhon edessä.

Nuoruudessani minun oli helppo tuomita toimittajia, kirjailijoita ja kanssaihmisistä. Halusin ottaa kantaa kaikkeen ja muodostaa omaa mielipidettäni. Mielestäni he olivat aina joko oikeassa tai väärässä. Luulin, että kirjailijat, opettajat, ikätoverit ja poliitikot olivat joko viisaita ja järkeviä tai täysin idioottimaisia ja ”hulluja tyyppejä”.

Olen vähitellen huomannut, että todellisuus ei ole niin yksinkertainen. Sama henkilö, joka ilmaisee mielipiteitä, joihin en todellakaan ikinä voisi yhtyä,

voi toisesta aiheesta ilmaista hyvin harkittuja ajatuksia. Silti jatkan refleksinomaisesti aina sen tarkistamista, kuka kirjoitti sanomalehden kolumnin ennen kuin syvennyn tekstin lukemiseen. Ennakkoluuloista ei ole helppo päästä eroon. Nykyään on helppo tarkistaa Internetistä meille tuntemattomien kirjoittajien taustaa ja luotettavuutta. Nämä tiedot voivat toki joskus olla tärkeitä arvioitaessa väitettä tai mielipidettä.

Pandemia sai meidät kaikki muodostamaan mielipiteitä rokotuksista ja muista tartunnan suojautumiskeinoista, kuten eristämisestä, turvaetäisyydestä, kasvomaskeista, hygieniasta sekä koontumis-, ruokailu- ja matkustusrajoituksista. Tartuntariskistä ja turvallisuudesta puhuvat muutkin kuin terveydenhuollon asiantuntijat. Lähes jokainen ihminen kokee, että hänellä on jokin tärkeä terveystietämys kerrottavaksi ulkomaailmalle. Syviä erimielisyyksiä saattaa syntyä osapuolten välille heidän tosiseikkoihin perustuvien eritaisten tietämyksen tasoista riippumatta.

Sama koskee tietysti myös muita asioita, kuten ilmastonmuutosta, metsätaloutta ja Itämeren tilaa. Lääkärit ovat kokeneet, että hoidettavat saavat Internetin kautta tietoa sairaudesta, josta he

uskovat kärsivänsä ja sen diagnoosista sekä parhaasta hoidosta ja ennusteesta. Opettajat ovat myös kokeneet, että opiskelijat voivat helposti hankkia ja hallita tietoa, joka on perinteisesti välitetty vain opettajien kautta.

Suhteemme sotivista maista tuleviin ihmisiin on erityisen haastava. Kun olemme valinneet puolen kansainvälisessä konfliktissa, meidän on vaikea suhtautua puolueettomasti ja rakastavasti henkilöihin, joilla on pienintäkään yhteyttä vihamielisenä tai uhkaavana kokemaamme maahan. Jopa kanssaihmisemme luokittelu ja ryhmittely johtaa meidät harhaan. Rasismi ja nationalismi ovat kaksi tunnetuinta, haitallisinta sovitamattoman vuorovaikutuksen muotoa eri ihmisryhmien välillä. Varsinaiset uskonsodat ovat onneksi menneisyyttä, mutta eri uskontokuntien kansojen välinen taistelu ja epäluulo ei ole koskaan lakannut. Edes kristinuskon sisällä eri ryhmittymien ihmiset eivät voi aina olla yhteydessä toisiinsa ja rakastaa toisiaan, niin kuin itseään.

ELÄMÄ OPETTAA

Tein tärkeän havainnon, kun viime kesänä kirjoitin puhtaaksi omia muistiin-

panojani, jotka tein Puolan matkalla yli kolmekymmentä vuotta sitten. Oivalsin nyt selvästi, että olen muuttunut. En näe, koe enkä ajattele samalla tavalla kuin silloin. Tästä ymmärsin, että myös lähimmäiseni todennäköisesti jatkuvasti muuttuvat. Muutos tapahtuu yleensä ilman minun tietoista vaikutustani. Sana ”muutos” tarkoittaa luonnollisesti, että erot syntyvät ajan kuluessa.

On tuskin vaikeata käsittää, että meillä ilmeisesti voi olla useita eri puolia samanaikaisesti. Ihailemassani kanssaihmisessä saatan yhtäkkiä yllätyksekseni nähdä vastenmielisiä ominaisuuksia tai asenteita, joita en ollut aiemmin huomannut. Samalla tavalla täysin toivottomaksi arvioimani henkilö voi myös esittää hyvin harkittuja ja arvokkaita ajatuksia tai osoittaa minulle uusia, ihailtavia ominaisuuksia.

Muuttuvat vivahteet jäävät huomaamatta, kun keskitymme lähimmäisten mustavalkoisiin kontrasteihin. Tämä viime vuosien kokemus on tehnyt elämästäni sekä helpomman että mielenkiintoisemman.

Sekä me että vastapuolemmme muuttamme ajan myötä. Sen ansiosta voimme toivoa rauhaa ja sovintoa. □

Ehkä kitkaa välillämme voidaan myös minimoida vastaavalla tavalla? Yhteistyötä voi rajoittaa ja pidemmällä tähtäimellä muuttaa rakentavaan vuorovaikutukseen. Aivan kuten koko nurmikön ei tarvitse kärsiä pienestä leikkaamatta jätetystä palasta, ei suuremman yhteisön tarvitse kärsiä rajallisesta, välttä-

mättömästä mutta vaikeasta yhteistyöstä. Vähän matkan päästä peruskallio tai kivilohkare nurmikossa näyttää edelleen hyvältä ja ruohonleikkurin käyttäjän viha tuntuu vain perusteettomalta. Toisinajattelijan kohtaaminen voidaan myös neutraloida tunnistamalla ne rajalliset konfliktit, jotka voidaan jättää

I min ungdom hade jag lätt för att bedöma journalister, författare och medmänniskor. Jag ville ta ställning till allt och bilda mej en helt egen åsikt. Enligt min åsikt hade de alltid antingen rätt eller fel. Jag tyckte att skribenter, lärare, kamrater och politiker antingen var kloka och förståndiga eller helt idiotiska och ”knäppa typer”.

Jag har småningom märkt att verkligheten inte är så enkel. Samma människa kan framför åsikter som jag absolut inte kan hålla med om kan inom ett annat ämne framföra mycket tänkvärda tankar. Ändå fortsätter jag reflexmässigt att kontrollera vem som skrivit en tidningsinsändare innan jag läser den. Fördomar

är inte lätta att bli av med. Numera är det lätt att på Internet kontrollera främmande skribenters bakgrund och tillförlitlighet. Den informationen kan ibland vara viktig för att bedöma ett framfört påstående eller en åsikt.

Pandemin gjorde att vi alla i ett skede bildade oss åsikter om vaccinering och annat smittskydd, såsom isolering, säkerhetsavstånd, ansiktsmasker, hygien och begränsningar av sammankomster, serveringar och resor. Det är inte bara hälsovårdsexperter som uttalar sej om smittorisker och säkerhet utan snart sagt varje människa anser sej ha någon viktig hälsosynpunkt för att upplysa omvärlden. Djup oenighet kan uppstå

oberoende av parternas faktabaserade kunskapsnivå.

Detsamma gäller naturligtvis även annat, som klimatförändringarna, skogsbruket och Östersjöns tillstånd. Läkarna har upplevt att de som ska vårdas skaffar sej information via Internet om den bästa vården för sin sjukdom eller om diagnosen och prognosen för det sjukdomstillstånd de tror sej lida av. Lärarna har också fått erfara att eleverna enkelt kan skaffa och kontrollera kunskap som traditionellt förmedlats bara via lärarna.

Speciellt utmanande är naturligtvis vårt förhållande till medmänniskor från krigförande länder. Då vi valt sida i en

internationell konflikt har vi svårt att förhålla oss neutralt och kärleksfullt till enskilda personer som har minsta beröring med det land som vi upplever som fientligt eller hotfullt. Även annan klassificering och gruppering av våra medmänniskor leder oss vilse. Rasism och nationalism är två av de mest kända, skadliga formerna av oförsonligt umgänge mellan olika människogrupper. Egentliga religionskrig hör lyckligtvis historien till, men strider och misstänksamhet mellan folk med olika religioner har aldrig upphört. Inte ens inom kristendomen kan folk från olika fraktioner alltid umgås sinsemellan och älska varandra som sej själv

LIVET LÄR

Jag gjorde en upptäckt då jag i somras skrev rent mina egna anteckningar som jag gjort under en resa i Polen för över trettio år sedan. Jag insåg nu klart att jag har förändrats. Jag varken ser, upplever eller tänker på samma sätt nu som då. Av detta har jag förstätt att även mina medmänniskor troligen förändras. Förändringen sker vanligen utan min medvetna medverkan. Ordet ”förändring” innebär naturligtvis att skillnaderna uppstår medan tiden går.

Det är knappast heller otänkbart att vi människor kan ha många olika sidor samtidigt. Hos en medmänniska jag beundrat kan jag plötsligt till min för-

våning se motbjudande egenskaper eller attityder som jag inte tidigare märkt. På samma sätt kan en person jag bedömt som helt hopplös, även komma med mycket tänkvärda tankar eller uppvisa en del för mej nya, beundransvärda egenskaper.

Vi missar många nyanser om vi hos vår nästa noterar endast de svarta och vita kontrasterna. Denna erfarenhet under de senaste åren har gjort mitt liv både lättare och intressantare.

Både vi och våra antagonister förändras med tiden. Därför kan vi hoppas på frid och försoning. □

51 år i Kyrkokören

En måndag kväll i slutet av oktober styrde jag mina steg till centrala Ingå nära vattentornet, där Berit Måsabacka har sitt vackra hus. Jag ville göra en intervju med Berit för hon har sjungit i Ingå kyrkokör i hela 51 år, ända från hösten 1971.

◆ Berätta först lite om dig själv

– Jag kommer från Nedervetil som senare blev en del av Kronoby. Jag flyttade hit till Ingå med min familj – mannen och två söner – i början av maj 1971.

Berit Måsabacka

TEXT OCH ÖVERSÄTTNING/TEKSTI JA KÄÄNNÖS:
MARIANNE GUSTAFSSON BURGEMANN

◆ Mikä merkitys seurakunnalla on ollut sinulle?

– Pohjanmaalla asuimme aivan kirkon vieressä. Pojat kävivät pyhäkouluja ja minä aloin laulaa kirkkokuorossa. Kun muuttimme etelään kehotti kanttori Timmerbacka, joka oli toiminut kanttorina myös Snappertunassa, minua hakeutumaan Inkoon kirkkokuoroon. ”Eivät ne ole meitä parempia laulajia siellä etelässäkään, voit kyllä aivan hyvin mennä sinne laulamaan!”.

Seurakunta on rikastuttanut elämäni. Kuorolaisena ja osallistamalla muuhunkin toimintaan olen tutustunut ja oppinut tuntemaan muitakin inkoolaisia. Kuoron lisäksi minulla on tapana osallistua lähetysosempeluseuran toimintaan.

◆ Miksi kirkkokuoro?

– Olen aina pitänyt klassisesta musiikista. Kirkkokuorossa olen saanut kokea kirkkovuoden kulun ja suuret juhlapyhät. Erityisen hienoja kokemuksia ovat olleet esimerkiksi olla mukana aikaisissa jouluaamujen hartauksissa. Tullessani Inkooseen kirkkoherrapari Hans ja Greta von Bergmann asuivat Pappilassa. Joka jouluaamu lauloimme ensin Inkoon kirkossa, ja sen jälkeen meidät oli kutsuttu Pappilaan kahville. Kahvin jälkeen oli aika laulaa Degerbyn kirkossa. Tämä traditio jatkui aina vuoteen 2003, jolloin Roger Rönnerberg oli viimeisen joulunsa Inkoon kirkkoherrana.

◆ Varför flyttade ni till Ingå?

– Min man Hannes var tidigare jordbrukare, men sedan byggdes den stora riksvägen 13 precis över våra marker. Eftersom vi inte längre hade kor bestämde vi att flytta till Södra Finland. Handelslagets dåvarande chef var familjebekant med Hannes familj, och han bjöd oss båda arbete i Ingå-butiken som då utvidgades. I höst blev det 9 år som jag levde ensam sedan Hannes bortgång.

◆ Vilken roll har församlingen haft i ditt liv?

– Där uppe bodde vi alldeles nära kyrkan, pojarna gick i söndagsskolan och jag började sjunga i kyrkokören. När vi flyttade ner, så uppmanade mig kantor Timmerbacka, som tidigare hade varit kantor i Snappertuna, att söka mig till Ingå kyrkokör. ”De är nog inte bättre än vi där nere, nog vågar du gå och sjunga där!”

Församlingen har nog berikat mitt liv. Genom att sjunga i kören och delta i annan verksamhet har jag lärt känna och blivit bekant med många andra ingåbor. Förutom kören så brukar jag delta i syföreningen, som jobbar för missionen.

Kyrkokören under Åsa Westerlunds ledning.
Kirkkokuoro Åsa Westerlundin johdolla.

Kävimme kirkkokuoron kanssa silloin tällöin myös Inga-kodissa laulamassa vanhuksille. Olen myös päässyt osallistumaan laulujuhille ja laulamaan isossa kuorossa suurempia kuoroteoksia. Olemme myös tehneet kuoromatkoja niin Suomessa kuin Ruotsissakin. Lisäksi kuorolaiset ovat osallistuneet vapaaehtoistehtäviin Meri ja musiikki -festivaalilla.

Kuoron hieno yhteishenki ja sosiaalinen yhdessäolo on myös ollut tärkeää, ja kanttorit ovat aina olleet iloisia ja kannustavia.

◆ Olemme menossa adventtia ja joulua kohden.

Mitkä laulut ovat suosikkejasi?

– Olen laulanut niin paljon, että on vaikeaa nimetä vain yhtä laulua. Pidän kuitenkin lauluista ”Nyt riemuiten tänne (”Dagen är kommen”) sekä ”En etsi valtaa, loistoa” (”Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt”).

◆ Varför kyrkokör?

– Jag har alltid tyckt om klassisk musik. I kyrkokören har jag fått uppleva kyrkoårets gång och alla stora helgdagar. Det har varit en fin och speciell upplevelse att vara med tidigt på morgonen på julottan. Då jag kom till Ingå så var det Hans och Greta von Bergmann, dåvarande kyrkoherdeparet som bodde i Prästgården. Varje julmorgon sjöng vi först i Ingå kyrka på julottan, sedan blev vi bjudna på kaffe i Prästgården, innan det var dags att sjunga på julottan i Degerby kyrka. Den här traditionen fortsatte ända till 2003, då det var den sista julen med Roger Rönnerberg som kyrkoherde i Ingå.

Vi var också med kören nu och då till Ingahemmet och sjöng för åldringarna. Sedan har man fått vara med i sångfester och sjunga större musikverk i en stor kör. Vi har också gjort körresor både i Finland och i Sverige. Sedan har körsångarna också engagerat sig som frivilliga i olika uppgifter för Musik vid Havet.

Den sociala samvaron och den goda stämningen i kören har också varit viktigt, och kantorerna har alltid varit uppmuntrande och glada med kören.

◆ Det lider mot advent och jul. Vilka är dina favoriter bland advent- och julsångerna?

– Man har sjungit så mycket, så det är svårt att nämna en enda sång. Jag tycker om Dagen är kommen och Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt.

◆ Vad hör till din advent och jul?

– När det gäller sång så är det fint att få sjunga med i vår adventskonserter, som i år arrangeras för tjuogoandra gången. Julen firar jag tillsammans med familjen – barn och barnbarn, som jag har fem stycken. □

Kyrkokören framför Träd in i dansen på Museiplanen.
Kirkkokuoro esittää Träd in i dansen Museokentällä.

◆ Mitä asioita kuuluu sinun joulunaikaasi?

– Mitä laulamiseen tulee, niin on hieno olla mukana adventtikonsertissamme, joka tänä vuonna järjestetään 22:n kerran. Vietän joulua perheeni – lasten ja lastenlasten, joita minulla on viisi – kanssa. □

51 vuotta kirkkokuorossa

Eräänä lokakuuisena maanantaina suuntasin askeleni Inkoon kirkonkylälle vesitornin lähelle, jossa Berit Måsabackan kaunis koti sijaitsee. Aikomukseni oli haastatella Beritiä, joka on laulanut seurakunnan ruotsinkielisessä kirkkokuorossa syksystä 1971 alkaen, eli 51 vuoden ajan.

◆ Kerrotko ensin hiukan itsestäsi

– Olen kotoisin Alavetelistä, josta myöhemmin tuli osa Kruunupyötä. Muutin tänne Inkooseen perheeni – miehen ja kahden poikani – kanssa toukokuun alussa 1971.

◆ Mikä sai teidät muuttamaan Inkooseen?

– Mieheni Hannes oli aiemmin maanviljelijä, mutta siten maidemme päälle rakennettiin kulkemaan valtatie 13. Koska meillä ei enää ollut lehmiäkään päätimme muuttaa Etelä-Suomeen. Osuuskaupan silloinen johtaja oli Hanneksen perhetuttu, ja hän tarjosi töitä meille molemmille Inkoon toimipisteessä, jota juuri silloin laajennettiin. Tänä syksynä Hanneksen poismenosta tuli yhdeksän vuotta.

Lena Selén

Hur länge har du varit med i fullmäktige/rådet?

Jag har varit en period i kyrkofullmäktige som ordinarie medlem och en period som ersättare i kyrkorådet.

Vilka frågor har intresserat dig mest?

Diskussionerna i gudstjänstgruppen i Degerby inför söndagens text den vecka gudstjänsten hålls i Degerby. Och givetvis församlingens arbete med att underhålla och utveckla båda kyrkorna, i Ingå och Degerby.

Blev något på hälft i de frågor som du arbetat aktivt med?

Jag hade hoppats få igång en utveckling och modernisering av gudstjänsterna, helst i samarbete med skriftskoleungdomarna. Detta för att göra bibeltexterna mera levande och gudstjänsterna mera minnesvärda, i synnerhet för de unga som ska utgöra framtidens församling.

Vad är din hälsning till de nya medlemmarna i fullmäktige/rådet?

Viktigare än stolarnas och bänkarnas placering i kyrkorummet är utformningen av själva gudstjänsten till en gemenskap där alla kan ta del.

Kyrkofullmäktige

Önskemål och tankar för NYA FULLMÄKTIGE

När denna tidning kommer ut är det nya Kyrkofullmäktige redan valt. Vi har talat med några avgående fullmäktigeledamöter och med några församlingsbor om deras tankar och önskemål som vägkost för nya Kyrkofullmäktige.

Tuija, ny sommargäst, nylänning, församlingsaktiv

Till allas glädje önskas sommarkonserter med ljus repertoar. Mässa i folkviseton, kanske? Alla våra kyrkor är fina. Kanske kunde man arrangera en guidad rundvandring till dem alla?

Förhoppningsvis kunde en bokcirkel ordnas, inte

med svårt och högtravande innehåll, men livsnära. Kanske en diskussionsgrupp i stil med "vågar jag fråga det här av prästen". Eller frivilligarbete i stil med "mormor på ungdomsgården". En mormor kan ju lyssna och svara på frågor.

Marjatta och Olli, deltid-ingåbor sedan årtionden tillbaka

Prästgården och församlingshemmet är oerhört hemtrevliga; låt oss kunna samlas där för en kopp kaffe med samtal, även tvåspråkigt; vi klarar nog av det.

Varje gång vi går förbi vår vackra kyrka, blir vi glada då det lyser i kyrkan! Om den skulle vara oftare öppen, kunde man bara titta in och sitta ner en stund. Även den unika Fagervik kyrka med sin omgivning kunde användas mer för musik.

Församlingen bjuder på många aktiviteter. I synnerhet våra kyrkomusiker är superba. Kunde vi då och då samlas i skymningen för att t. ex sjunga psalmer som vi sjöng som barn.

Kunde inte också män samlas för diskussion, då församlingarnas verksamhet i allmänhet är så kvinnodominerad?

Kirkkovaltuusto

Toivomuksia ja ajatuksia UUELLE VALTUUSTOLLE

Kun tämä lehti ilmestyy on jo uusi Kirkkovaltuusto valittu. Olemme puhuneet muutamien lopettavien valtuuston jäsenien kanssa ja muutamien seurakuntalaisten kanssa heidän ajatuksistaan ja toivomuksistaan eväksi uudelle Kirkkovaltuustolle.

Tuija, uusmaalainen, uusi kesäinkoolainen, seurakuntaaktiivi

Ilona toivomme kesäkonsertteja iloisin ohjelmistoin. Kansanmusiikkimessu, kenties? Kaikki kirkkomme ovat hienoja; voisiko järjestää retkiä joilla kävisimme jokaisessa ja tutustuisimme niihin kaikkiin?

Toivoa voisi olla lukupiiri; ei

vaikeaa ja korkealentoista vaan elämänläheistä? Entä keskustelupiiri, jossa uskaltaa käsitellä vaikeitakin uskonasioita? Tai vapaaehtoistyö; vaikka mummuna nuorisotalolla kuuntelemassa ja vastaamassa kysymyksiin?

Marjatta ja Olli, vuosikymmenten osa-aikainkoolaiset, eläkeläiset

Meillä on tavattoman kodikkaat pappila ja seurakuntatalo; lisää kahveja ja keskusteluja, myös kaksikielisiä, kyllä me pärjäämme.

Ja joka kerta kun kuljemme kauniin kirkkomme ohi ja näemme sen ikkunoissa valon, ilahdumme. Olisipa se enemmän auki, jotta siellä voisi vain olla ja hiljentyä. Myös ympäristöineen ainutlaatuisessa Fagervikin kirkossa voisi olla enemmän musiikkilaisuuksia.

Seurakunnassa on tavattoman paljon toimintaa. Kirkkomusiikkomme ovat upeita. Pääsisimmekö ajoittain ilta-hämärissä koolle laulamaan, vaikka virsiä sellaisina kuin niitä lauloimme lapsina?

Mikseivätpä miehetkin voisi tavata vaikka keskustelun merkeissä; seurakuntien toiminta kun on yleensäkin kovin naisvaltaista.

Tuire Nyberg

Kauanko olet ollut mukana valtuustossa/neuvostossa?

Olen ollut mukana 2 kautta, siis kohta 8 vuotta. Ensin olin valtuuston varapuheenjohtajana, ja toisella kaudella valtuuston puheenjohtajana. Näin sain siis seurata myös neuvoston kokouksia!

Mitkä asiat ovat kiinnostaneet sinua eniten?

Oikeastaan kaikki asiat ovat kiinnostaneet. Ehkä kirkon korjaus- ja kunnostustyöt, ja että seurakunnan rakennuksista ja alueista on pidetty hyvää huolta. Myös se että seurakunnassa on paljon toimintaa!

Jäikö käsittelyssä jotakin puolitiehen niissä asioissa johon osallistuit aktiivisesti?

Ainahan jotakin jää puolitiehen, joidenkin asioiden käsittely vain kestää kauan kun asioista on monta näkemystä! Ja uutta kirkkolakiakin on odotettu jo pitkä tovi.

Onko sinulla viestejä uudelle valtuustolle/neuvostolle tulevaisuutta ajatellen?

Uusi valtuusto varmaan löytää itse oman tiensä. Eletään vaikeita aikoja. Tietenkin talous on tärkeää, mutta on hyvä ajatella myös sydämellä. Ja tiedämme myös Kuka auttaa!

Kvällsandakt i solnedgången på Stora Fagerö. Iltahartaus auringonlaskussa Stora Fagerössä 9.9.2022

Kvällsandakt med dragospelstener av Anders Holmberg, Tom Hellsten höll andakt. / Tom Hellsten piti hartauden ja Anders Holmberg soitti haitarimusiikkia iltahartauksessa. Foto/Kuva: Peter Arnkil.

Fredsbon hölls i Ingå kyrka 30.9.2022. Efter fredsbönen avtackades Terese Norrvik för det gångna året och hon önskades lycka till i framtiden. / **Rauhanrukous** pidettiin Inkoon kirkossa 30.9.2022, rauhanrukouksen jälkeen kiitettiin Terese Norrvikiä kuluneesta vuodesta, ja toivottiin siunausta uusiin tuuliin.

Tom Hellsten tackar Terese Norrvik för det gångna året. / Tom Hellsten kiittää Terese Norrvikiä kuluneesta vuodesta. Foto/kuva: Noora-Elina Nylund.

Diakoniassistent Tanja Kakko välsignades till sin tjänst / **Diakonia-assistentti Tanja Kakko** siunattiin työtehtäväänsä 23.10.2022.

Tom Sjöblom välsignade **Tanja Kakko** till hennes arbetsuppgifter, Katarina Nyholm från diakonidirektionen assisterade. **Tom Sjöblom** siunasi **Tanja Kakon** hänen työtehtäviinsä, Katarina Nyholm diakoniatoimikunnasta avusti.

Tanja Kakko

Efter mässan välsignades också Diakonins vardagsrum på Strandvägen och alla bjöds på lunch. Messun jälkeen siunattiin myös Diakonian olohuone Rantatiellä ja kaikille tarjottiin lounas.

Kvinnobrunch / Naisten brunssi 15.10.22

Satu Vihavainen

Kati Holmström

Lördag förmiddag 15.10 hade vi kvinnobrunch på församlingshemmet. Vi njöt av musik av operasångerskan Satu Vihavainen, underbar ljudbadsavslappning av Kati Holmström, roliga historier, delikatesser och gemenskap. / Lauantaina 15.10. vietettiin yhteistä aamupäivää naistenbrunssin merkeissä. Nautimme oopperalaulaja Satu Vihavaisen musiikkiesityksistä, Kati Holmströmin ihanasta äänimaljarentoutuksesta, hauskoista tarinoista, herkuista ja yhdessäolosta. Foton/kuvat: Noora-Elina Nylund.

Omtyckta musikevenemang i början av hösten på Strandvägen 11 (Diakonins vardagsrum) / Alkusyksyn pidettyjä musiikitapahtumia Rantatiellä 11 (Diakonian olohuone) Foton/kuvat: Birgitta Lindell

Erkki Niinimäki, gitarr/kitara

Perre Korander, sång/ laulua 30.8.2022

Christer Björkstam uppträdde med musik / Christer Björkstamin musiikki-esiintyminen 9.8.2022

Diskussionskväll på församlingshemmet ordnades 20.9.2022 med biskop Bo-Göran Åstrand, Hilikka Olkinuora och Sofia Torvalds. / **Keskusteluilta** seurakuntakodilla järjestettiin 20.9.2022 piispa Bo-Göran Åstrandin, Hilikka Olkinuoran ja Sofia Torvaldsin seurassa. Arrangör var/Järjestäjänä toimivat Fontana Media, Församlingsförbundet & Kyrkpressen.

Foto/kuva: Terese Norrvik.

Det fanns också böcker, bl.a. Bo-Göran Åstrand bok "Brev i brytningstider", till salu i samband med diskussionstillfället. / **Myös kirjoja**, mm Bo-Göran Åstrandin kirjoittama kirja "Brev i brytningstider", oli myynnissä keskustelutilaisuuden yhteydessä. Foto/kuva: Susann Sköld-Qvarnström

(Fontanas foto)

Tiornas fest Kymppijuhlat 29.10.22

Tiornas fest var lika populär som tidigare år! Vi firade igen församlingens tioårsringar med bowling och hamburgare och feststämningen var på topp! / **Kymppijuhla** oli yhtä suosittu kuin aikaisempina vuosina. Juhlimme taas seurakunnan kymmenvuotiaita keilailun ja hampurien merkeissä ja juhlatunnelma oli mahtava! Foto: Susann Sköld-Qvarnström

Kyrkorådet höll sitt oktobermöte på Stora Fagerö 27.10.2022. Det gråa oktobervärdret störde inte och i stugan var det hemtrevlig stämning. / **Kirkkoneuvoston** lokakuun kokous pidettiin Stora Fagerössä 27.10.2022. Harmaa sää ei haitannut ja mökissä oli kodikas tunnelma.

Ekonomichef Seija Korhonen tar emot deltagarna på bryggan./ **Taluspäällikkö Seija Korhonen** laiturilla ottamassa kokousosalistujia vastaan.

Mötet i full gång. / **Kokous käynnissä**. På bilden / kuvassa: Tom Sjöblom, Soile Gustafsson, Margita Björklöf, Viviann Westermärk, Seija Korhonen, Lars Lindholm, Eivor Österholm & Tuire Nyberg. Foton/kuvat: Peter Arnkil.

Gudstjänster och högmässor – Jumalanpalvelukset ja messut 27.11.2022–31.3.2023

DEGERBY KYRKA

Högmässa

Sö 4.12.2022 kl. 10.00

Julbön

Lö 24.12.2022 kl. 16.00

Tvåspråkig gudstjänst med De vackraste julsångerna

Må 26.12.2022 kl. 18.00

Högmässa

Sö 8.1.2023 kl. 10.00

Högmässa

Sö 12.2.2023 kl. 10.00

Högmässa

Sö 12.3.2023 kl. 10.00

INGÅ KYRKA

Adventsmässa

Sö 27.11.2022 kl. 10.00

Självständighetsdagens tvåspråkiga festgudstjänst

Ti 6.12.2022 kl. 14.00

Högmässa

Sö 11.12.2022 kl. 10.00

Julbön

Lö 24.12.2022 kl. 13.00

Lö 24.12.2022 kl. 16.00

Julotta

Sö 25.12.2022 kl. 7.00

Nyårsdagens gudstjänst

Sö 1.1.2023 kl. 10.00

Tvåspråkig festmässa församlingens årsdag, kaffe på förs.hemmet

Fre 6.1.2023 kl. 10.00

DEGERBYN KIRKKO

Jouluhartaus

La 24.12.2022 klo 14.30

Kaksikielinen jumalanpalvelus ja Kauneimmat joululaulut

Ma 26.12.2022 klo 18.00

INKOON KIRKKO

Adventtimessu

Su 27.11.2022 klo 12.00

Itsenäisyyspäivän kaksikielinen juhlahumalanpalvelus

Ti 6.12.2022 klo 14.00

Jouluhartaus

La 24.12.2022 klo 14.30

Jouluaamun hartaus

Su 25.12.2022 klo 8.30

Kaksikielinen juhlamessu seurakunnan vuosipäivä, kahvit seurak.talolla

Pe 6.1.2023 klo 10.00

Högmässa

Sö 15.1.2023 kl. 10.00

Högmässa

Sö 29.1.2023 kl. 10.00

Nallegudstjänst

Sö 5.2.2023 kl. 10.00

Tvåspråkig ungdoms- gudstjänst

Insamlingen

Gemensamt Ansvar startar

Lunch på församlingshemmet

Sö 19.2.2023 kl. 10.00

Högmässa

Sö 26.2.2023 kl. 10.00

Högmässa

Sö 5.3.2023 kl. 10.00

Kvällsgudstjänst med Evensong

Sö 19.3.2023 kl. 18.00

Tvåspråkig högmässa

Marthornas kyrkhelg,

kaffe på förs.hemmet

Sö 26.3.2023 kl. 10.00

PRÄSTGÅRDEN

Kaffebordsgudstjänst

Sö 18.12.2022 kl. 16.00

Iltakirkko

To 19.1.2023 klo 19

Kaksikielinen messu

Su 22.1.2023 klo 10.00

Nallejumalanpalvelus

Su 5.2.2023 klo 12.00

Iltakirkko

To 16.2.2023 klo 19

Kaksikielinen nuorten jumalanpalvelus

Yhteisvastuu

keräys alkaa

Lounas seurakuntatalolla

Su 19.2.2023 klo 10.00

Messu

Su 5.3.2023 klo 12.00

Iltakirkko

To 16.3.2023 klo 19

Kaksikielinen messu

Marttojen kirkkopyhä,

kahvit seurak.talolla

Su 26.3.2023 klo 10.00

Julvandring

20.12 kl. 17.30-19.30

Äventyr för hela familjen i Prästgårdsparken och på gravgården. Start i grupper från Församlingshemmets parkering. Start i grupper med 10–15 min. mellanrum.

Jouluvaellus

20.12. klo 17.30-19.30.

Koko perheen seikkailu Pappilan puutarhassa ja hautausmaalla. Lähtö ryhmässä Seurakuntatalon parkkipaikoilta. Lähtö ryhmässä 10–15 min. välein.

